

Bibliographic review of factors affecting women's walking in urban spaces¹

Niloofar Panahi*

Assistant Professor, Department of Urban Planning, Art and Architecture Faculty, Persian Gulf University, bushehr, Iran.

Fatemeh Moradi

Master's student, Urban Planning Department, Art and Architecture faculty, Shiraz University, Shiraz, Iran.

Extended Abstract

Introduction

Walking has emerged as a highly sustainable mode of transportation that plays a crucial role in enhancing urban livability and reducing environmental degradation. In an age where urban areas are grappling with severe issues such as noise and air pollution, walking offers an eco-friendly alternative to the reliance on private vehicles. This mode of transport not only contributes to environmental sustainability but also offers significant public health benefits. Numerous studies have indicated that walking serves as an effective means of alleviating stress, fostering mental well-being, and promoting physical fitness. It is not merely a physical activity; it is a holistic practice that fosters social connections and encourages community engagement, thereby enriching urban life.

The significance of walking extends beyond its environmental and health benefits. It is a multifaceted activity that encompasses various aspects of social interaction and individual well-being. Walking provides an opportunity for individuals to connect with their surroundings and with one another, creating a sense of community and belonging. The act itself can serve as a platform for socialization, where individuals engage in conversations, share experiences, and build relationships. Consequently, the design and accessibility of urban spaces play a pivotal role in facilitating or hindering walking behaviors among residents.

However, despite its many benefits, certain groups—particularly women—face unique challenges that can impede their walking experiences. Gender-based disparities in urban environments often lead to safety concerns, social restrictions, and infrastructural inadequacies that disproportionately affect women. Recognizing and addressing these barriers is essential for ensuring that all individuals, especially women, have equitable access to walking opportunities and can reap the associated health benefits. In this context, promoting inclusivity and equity in urban planning is vital for fostering environments that support the health and well-being of all community members

1. Corresponding Author: Niloofar.panahi@pgu.ac.ir

Methodology

To investigate the current state of research on women's walking in urban environments, we conducted a comprehensive examination of scholarly articles published in the Scopus citation database between 2014 and 2024. The search utilized specific keywords, including "Walking," "Walkability," "Women," and "Female," to identify articles relevant to our focus on women's walking patterns in urban settings. The emphasis on both social sciences and environmental sciences in our review allowed for a multifaceted understanding of the issues at play.

Initially, our search yielded a total of 4,153 articles. To refine this extensive dataset, we implemented a rigorous filtering process. We assessed the relevance of articles based on title and author name, and systematically eliminated those lacking English titles, abstracts, or keywords. Additionally, we excluded titles that were deemed irrelevant to our study focus. This meticulous approach resulted in a final selection of 130 articles, extracted from a diverse array of 76 sources, including academic journals and conference proceedings.

The articles selected for review were analyzed for various metrics, including publication age, citation frequency, and author collaboration rates. The average age of the articles was determined to be 5.4 years, indicating the recency of the research focus. The annual growth rate of published articles was calculated at 5.76%, with an average of 20.72 citations per article. Notably, 21 of the selected articles were authored by a single researcher, while the remaining articles exhibited an average collaboration rate of 3.32 authors, highlighting the collaborative nature of research in this field. The findings reveal a dynamic and growing body of literature focused on women's walking in urban environments.

Results and Discussion

The analysis of the articles indicated a notable trend in the geographic distribution of the research. The majority of articles were published by authors based in the United States (107 articles), followed by significant contributions from Japan, England, and Australia (29 articles each), and Iran (24 articles). This distribution suggests a concentration of research activity in developed countries, where urban design and policy issues related to walking have garnered significant academic attention.

Among the selected articles, the most frequently published journals included the *Journal of Transport and Health* and the *International Journal of Environmental Research and Public Health*. These journals are known for their focus on public health, urban planning, and environmental issues, making them appropriate venues for research on women's walking behaviors. In terms of thematic categorization, the studies were grouped into four distinct categories:

- 1. Environmental Factors:** This category encompasses research examining how physical urban environments, including infrastructure, green spaces, and walkability features, influence women's walking behaviors. Studies in this area often highlight the importance of well-designed sidewalks, safe crossings, and accessible public spaces.
- 2. Safety and Security:** Research in this category focuses on how perceptions of safety and security impact women's willingness to walk in urban areas. This includes examining factors such as crime rates, lighting, and the presence of other pedestrians, which can either encourage or discourage walking.
- 3. Sociocultural Factors:** This group of studies investigates the sociocultural dynamics that shape women's walking behaviors, including societal norms, cultural expectations, and gender roles. Understanding these factors is crucial for addressing the barriers women face in accessing walking opportunities.
- 4. Gender Comparisons:** Some studies explore the differences in walking behaviors between

women and men, providing insights into how gender influences walking patterns, motivations, and experiences in urban settings.

The review of the literature revealed that most research has been conducted in developed countries, with a conspicuous gap in studies focusing on developing nations. Given the unique cultural and social contexts of developing countries, there is a pressing need for research that examines the factors affecting women's walking behaviors in these regions. Insights derived from such studies could inform policy and planning efforts that are more culturally sensitive and tailored to the specific needs of women in diverse urban contexts.

Furthermore, the predominance of cross-sectional studies in the existing literature suggests that longitudinal research is particularly important for understanding the long-term effects of walking on women's health and the impact of urban design on pedestrianization. Longitudinal studies could provide valuable data on how changes in urban environments influence walking behaviors over time and the subsequent effects on health outcomes.

Another significant finding is the variability in research methodologies. While some studies have adopted qualitative approaches to explore women's lived experiences, others have employed quantitative methods to analyze walking patterns and behaviors. A mixed-methods approach, integrating both qualitative and quantitative methodologies, could yield a more comprehensive understanding of the factors influencing women's walking behaviors and experiences.

Conclusion

The findings of this study not only identify current research trends and gaps in the literature on women's walking in urban environments but also offer a foundation for developing integrated theoretical frameworks. This framework can inform policymaking aimed at creating urban spaces that cater to the unique needs of women. Addressing the barriers women encounter in accessing walking opportunities is essential for fostering environments that promote health, well-being, and social equity.

By enhancing the inclusivity of urban design and planning, policymakers can help create urban communities where all individuals can thrive. Such efforts can contribute to a more sustainable urban future, where walking is not only a viable mode of transportation but also a pathway to improved health outcomes, enhanced social connections, and greater community cohesion. Ultimately, the promotion of walking as a fundamental component of urban life is essential for building vibrant, resilient, and inclusive urban environments. Through targeted research and informed policy interventions, it is possible to realize the transformative potential of walking in urban areas, ensuring that all individuals, particularly women, can fully participate in and benefit from the rich tapestry of urban life.

Keywords: Women, Walking, Urban Space, Bibliometric Review

Citation:

Panahi, N., Moradi, F. (2025). Bibliographic review of factors affecting women's walking in urban spaces . *Journal of Urban Studies on Space and Place*, 8(33), 123-143. <https://doi.org/10.22034/jspr.2025.2057333.1132>

DOI: <https://doi.org/10.22034/jspr.2025.2057333.1132>

URL: https://jspr.jdisf.ac.ir/article_724844.html?lang=en

Copyrights:

©2023 by the authors. Published by Journal of Urban Studies on Space and Place.

This article is an open-access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>)).

مرور کتاب شناختی مولفه های موثر بر پیاده روی زنان در فضاهای شهری (بازه زمانی ۲۰۲۴-۲۰۱۴)

نیلوفر پناهی^۱

استادیار، گروه شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه خلیج فارس، بوشهر، ایران.

فاطمه مرادی

دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، گروه شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

چکیده

بررسی عوامل تأثیرگذار بر پیاده روی زنان در فضاهای شهری نه تنها به ارتقای سلامت و کیفیت زندگی آن‌ها کمک می‌کند، بلکه گامی اساسی در جهت طراحی شهرهای فراگیر، امن و پاسخگو به نیازهای جنسیتی است. هدف از این مطالعه، مروری کتاب‌شناختی بر مطالعات انجام‌شده در زمینه پیاده روی زنان در فاصله سال‌های ۲۰۱۴ تا ۲۰۲۴ است. بدین منظور پس از جست‌وجوی مقالات در پایگاه استنادی اسکوپوس ۴۱۵۳ مقاله یافت شدند که پس از اعمال فیلترهای مد نظر، ۱۳۰ مقاله حاصل شدند. تجزیه و تحلیل داده‌های استنادی نشان می‌دهد که کشورهای نظیر ایالات متحده آمریکا، ژاپن، انگلستان، آمریکا، استرالیا و ایران بیشترین تعداد مقالات را در این حوزه ارائه داده‌اند. همچنین بیشترین تعداد مقالات مربوط به سال‌های ۲۰۲۱ و ۲۰۱۷ و کمترین تعداد مقالات مربوط به سال‌های ۲۰۱۴ و ۲۰۱۵ است. علاوه بر این، عملکرد نویسندگان و نشریات و سازمان‌ها نیز بررسی شده است. بر اساس یافته‌های پژوهش، مطالعات انجام‌شده در این حوزه به چهار دسته تقسیم می‌شوند: پژوهش‌هایی که نقش عوامل محیطی و طراحی شهری را بر پیاده روی زنان بررسی کرده‌اند؛ مطالعاتی که به بررسی تأثیر احساس ایمنی و امنیت بر پیاده روی زنان توجه داشته‌اند؛ پژوهش‌هایی که تأثیر عوامل اجتماعی فرهنگی بر پیاده روی زنان را مورد بررسی قرار داده‌اند و مطالعاتی که رفتار پیاده روی زنان و مردان را مقایسه کرده‌اند. یافته‌های این پژوهش نه تنها به شناسایی روندهای پژوهشی و شکاف‌های تحقیقاتی در ادبیات موجود یاری می‌رساند، بلکه بستری برای توسعه چهارچوب‌های نظری یکپارچه و سیاست‌گذاری‌های آگاهانه در ایجاد فضاهای شهری که به نیازهای زنان پاسخ دهند، فراهم می‌کند.

واژگان کلیدی: پیاده روی، زنان، فضای شهری، مرور کتاب‌شناختی.

پیاده‌روی یکی از شیوه‌های پایدار جابه‌جایی است که باعث کاهش آلودگی صوتی، آلودگی هوا و همچنین کاهش وابستگی به خودروی شخصی می‌شود. (D. K. Hassan&Elkhateeb, 2021: 517; Kim et al., 2024: 1). پیاده‌روی بر سلامت جسمی و روحی افراد نیز تأثیرگذار است. پژوهش‌های انجام‌شده نشان می‌دهند که پیاده‌روی تأثیر عمده‌ای بر کاهش استرس و افزایش احساس موفقیت، رضایت، خودکارآمدی و رفاه افراد دارد (Plaut et al., 2021:1; Walsh& Simpson, 2020:14). در این بین فضاهای شهری به‌عنوان بستری زنده و پویا، نه تنها تعیین‌کننده الگوهای حرکتی شهروندان هستند، بلکه به‌طور مستقیم بر تصمیم افراد برای پیاده‌روی یا خودداری از آن تأثیر می‌گذارند. گفتنی است که پیاده‌روی در فضاهای شهری یک فعالیت چندوجهی است که فراتر از حمل‌ونقل صرف است و بر تعاملات اجتماعی و رفاه فردی افراد جامعه تأثیر می‌گذارد؛ بنابراین ایجاد بستر مناسب پیاده‌روی در فضاهای شهری برای افزایش کیفیت محیطی، دسترسی و استفاده‌کارا از مناطق شهری بسیار مهم است (Bahendwa, 2017: 44).

در این بین زنان از جمله آسیب‌پذیرترین گروه‌های اجتماعی هستند که به‌اندازه مردان از فضاهای عمومی شهر استفاده نمی‌کنند. از سن هشت سالگی، ۸۰ درصد از فضاهای عمومی تحت سلطه پسران است و دختران ابراز می‌کنند که به‌طور قابل توجهی احساس ناامنی و طرد شدن دارند (UN Habitat, 2022:120)؛ بنابراین شناخت موانعی که زنان برای حضور و پیاده‌روی در فضاهای شهری با آن‌ها مواجه هستند بسیار مهم است. این موانع شامل نگرانی‌های مرتبط با ایمنی، کمبود زیرساخت‌ها و هنجارهای اجتماعی است که ممکن است زنان را از مشارکت در فعالیت‌های خارج از منزل منصرف کند. پرداختن به این موانع برای اطمینان یافتن از اینکه همه زنان می‌توانند از مزایای پیاده‌روی بهره‌مند شوند، بسیار مهم است.

تابه حال، مطالعات مروری زیادی در خصوص پیاده‌روی

زنان و عوامل تأثیرگذار بر آن انجام نشده است؛ دویی و همکاران (Dubey et al., 2025) در پژوهشی به مروری بر عوامل تأثیرگذار بر امنیت ادراکی زنان در فضاهای عمومی و حمل‌ونقل عمومی پرداخته‌اند؛ یافته‌های پژوهش آنها، اهمیت اقدامات طراحی شهری، مانند روشنایی خیابان و شرایط مسیر پیاده‌روی بر ارتقای امنیت ادراک‌شده زنان را نشان می‌دهد. آن‌ها همچنین یکپارچه‌سازی عوامل اجتماعی و محیط ساخته‌شده با راهبردهای امنیتی را پیشنهاد می‌دهند و بر پتانسیل تکنولوژی‌های نوظهور برای جمع‌آوری داده و ارزیابی ادراکات امنیتی در گروه‌های مختلف جمعیتی تأکید دارند. روی و همکاران (Roy et al., 2024) نیز در یک مرور نظام‌مند به بررسی موانع مؤثر بر تحرک زنان در کشورهای با درآمد کم و متوسط پرداخته‌اند؛ نتیجه مطالعه آن‌ها نشان می‌دهد این موانع به‌طور عمده با حمل‌ونقل عمومی، حمل‌ونقل غیرموتوری، امنیت، هنجارهای جنسیتی، فرم شهر و سیاست‌ها در ارتباط هستند. مهم‌ترین نگرانی‌های زنان در زمینه جابه‌جایی، نبود حمل‌ونقل عمومی کافی، قابل اعتماد، همه‌شمول، امن و یکپارچه، زیرساخت‌های پیاده‌روی ضعیف و محیط‌های ناامن است. پولارد و واگنیلد (Pollard&Wagnild, 2017) نیز در مطالعه‌ای مروری به بررسی تفاوت‌های جنسیتی در پیاده‌روی افراد پرداخته‌اند؛ نتیجه مطالعه آن‌ها نشان می‌دهد زنان جوان بیشتر از مردان جوان پیاده‌روی تفریحی انجام می‌دهند، اما این تفاوت جنسیتی با افزایش سن کاهش می‌یابد و به نظر می‌رسد که در سالمندترین گروه سنی معکوس شود. سورش و پاراشار (Suresh&Parashar, 2024) نیز در یک مطالعه کتاب‌شناختی در خصوص ایمنی زنان و پیاده‌مداری به این نتیجه رسیده‌اند که پیاده‌مداری در ارتباط با امنیت زنان موضوع بسیار مهمی است و در بین مطالعات انجام‌شده در خصوص بررسی ارتباط پیاده‌مداری و افزایش امنیت زنان گرایشی وجود دارد.

به نظر می‌رسد با توجه به اهمیت پیاده‌روی زنان، انجام مطالعه کتاب‌شناختی در این حوزه، نه تنها به شناسایی

روندهای غالب و خلأهای پژوهشی در ادبیات موضوع کمک کند، بلکه زمینه را برای تدوین چهارچوب‌های نظری جامع و سیاست‌گذاری‌های آگاهانه در طراحی فضاهای شهری پاسخگو به نیازهای جنسیتی فراهم سازد؛ بنابراین با توجه به کمبود مطالعات کتاب‌شناختی جامع در زمینه پیاده‌روی زنان، در این پژوهش به مرور کتاب‌شناختی پژوهش‌های انجام‌شده در این حوزه در فاصله سال‌های ۲۰۱۴ تا ۲۰۲۴ در پایگاه استنادی اسکوپوس پرداخته شده است؛ اسکوپوس به‌عنوان یکی از معتبرترین پایگاه‌های استنادی، پوشش گسترده‌ای از مقالات مرتبط با حوزه‌های علوم اجتماعی، برنامه‌ریزی شهری و سلامت عمومی ارائه می‌دهد. این پژوهش به دنبال پاسخ به این سؤالات است: روند انتشارات در حوزه پیاده‌روی زنان در طول این سال‌ها به چه شکلی بوده است؟ تأثیرگذارترین نویسندگان و مؤسسات در این حوزه کدام‌اند؟ موضوعات غالب و حوزه‌های نوظهور کدام‌اند؟

مبانی نظری

یکی از نظریات مطرح در حوزه حمل و نقل، نظریه حمل و نقل پایدار است که با هدف کاهش آلایندگی‌های زیست‌محیطی، بهینه‌سازی مصرف انرژی و عدالت در دسترسی به خدمات شهری، بر استفاده از شیوه‌های جابه‌جایی دوستدار محیط زیست مانند، پیاده‌روی، دوچرخه‌سواری، حمل و نقل عمومی کارآمد و وسایل نقلیه با سوخت پاک تأکید می‌کند. پیاده‌روی به‌عنوان یکی از شیوه‌های حمل و نقل پایدار، نه تنها به دلیل عدم تولید آلودگی و کمترین مصرف انرژی، بلکه به واسطه نقش آن در تقویت سلامت فردی و عدالت اجتماعی جایگاهی ویژه در این نظریه دارد (World Bank, 2020). سازمان بهداشت جهانی نیز پیاده‌روی را به‌عنوان یک روش کم‌هزینه و همه‌شمول معرفی می‌کند که دسترسی عادلانه به تحرک بدنی را برای همه گروه‌های اجتماعی (از جمله زنان، کودکان، سالمندان و افراد کم‌درآمد) فراهم می‌سازد (WHO, 2018). گفتنی است که طراحی فضاهای شهری نقش مهمی در تشویق یا بازدارندگی پیاده‌روی ایفا می‌کند. فضاهای

شهری با کیفیت محیطی پایین یا ساختار فرسوده با تبدیل تجربه پیاده‌روی به فعالیتی ناخوشایند، مشارکت شهروندان، به‌ویژه گروه‌های آسیب‌پذیری نظیر زنان را کاهش می‌دهند. این مسئله در مناطقی که از مؤلفه‌های آسایش محیطی نظیر فضای سبز مناسب محروم‌اند و در عوض با چالش‌های زیست‌محیطی نظیر آلودگی هوا و آلودگی صوتی مواجه هستند، به‌وضوح مشهود است (O. Sadeghi & Di Marzo Serugendo, 2024).

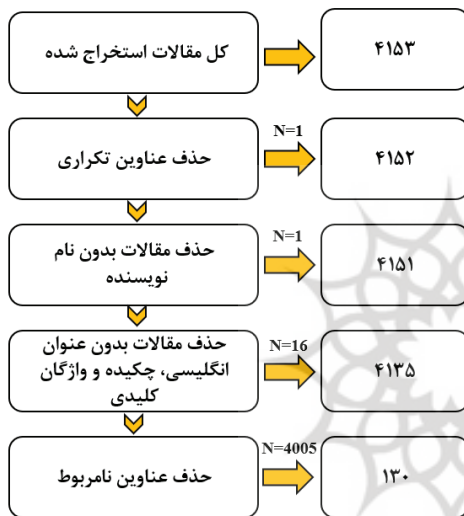
در این بین، برخی از نظریات بر ارتباط بین جنسیت و فضاهای شهری تأکید می‌کنند. برای مثال، مفهوم تولید فضای هنری لوفور، برای درک چگونگی ایجاد و تجربه فضاهای جنسیتی، نقشی محوری دارد. به گفته لوفور، فضای یک پس‌زمینه خنثی یا منفعل نیست، بلکه به‌طور فعال از طریق رویه‌های اجتماعی، روابط قدرت و گفت‌وگوها تولید می‌شود. جنسیت نقش مهمی در این تولید ایفا می‌کند؛ زیرا بر نحوه طراحی، استفاده و تجربه فضاهای تأثیر می‌گذارد (K Pradeep et al., 2024).

نظریه لوفور در واقع تأکید می‌کند که فضا ساختاری اجتماعی است که توسط تعاملات زندگی روزمره شکل می‌گیرد. در زمینه جنسیت، این بدان معناست که فضاهای اغلب از طریق هنجارها، رویه‌ها و پویایی‌های قدرتی که در آن‌ها عمل می‌کنند، جنسیتی می‌شوند. برای مثال، فضاهای عمومی ممکن است به‌گونه‌ای طراحی شوند که فعالیت‌ها و تجربه‌های مردان را در اولویت قرار دهند و زنان و سایر گروه‌های جنسیتی را به حاشیه برانند (K Pradeep et al., 2024; Priori Saenz et al., 2025). نظریه دیگر در این مورد نظریه شهرسازی فمینیستی است. این نظریه تعصبات جنسیتی سنتی در برنامه‌ریزی شهری را که اغلب نیازها و تجربه‌های زنان و سایر گروه‌های به حاشیه رانده شده را نادیده می‌گیرد، به چالش می‌کشد. شهرسازی فمینیستی با گنجاندن رویکردهای حساس به جنسیت، به دنبال ایجاد شهرهایی فراگیرتر و عادلانه‌تر است (Ortiz et al., 2025; Priori Saenz et al., 2025). شهرسازی فمینیستی و حق بر شهر، اهمیت فرایندهای برنامه‌ریزی مشارکتی را که زنان و سایر گروه‌های به

قلبی و سکتته کمک می کند، (Balpande&Siddiqui, 2022: 83). پیاده‌روی با سوزاندن کالری و حفظ توده عضلانی نقش مهمی در مدیریت وزن افراد دارد. مطالعات نشان داده‌اند که پیاده‌روی منظم به کاهش چربی بدن، کاهش شاخص توده بدنی و بهبود ترکیب کلی بدن کمک می کند، (Balpande&Siddiqui, 2022: 83; Huang&Chen, 2025: 229). نشان می‌دهد، پیاده‌روی با شدت متوسط، چاقی و عوامل خطر قلبی عروقی را برای زنان در دوره پساقاعدگی کاهش می‌دهد؛ (Son et al., 2023).
2. پیاده‌روی علاوه بر فوائد جسمی، تأثیر عمیقی بر سلامت روان زنان دارد؛ میزان استرس و علائم اضطراب و افسردگی را کاهش می‌دهد و بهزیستی روانی افراد را افزایش می‌دهد. پیاده‌روی در واقع، کاهش‌دهنده طبیعی استرس است که به کاهش سطح کورتیزول کمک می‌کند و باعث ایجاد آرامش می‌شود. مطالعات نشان داده‌اند که پیاده‌روی در محیط‌های طبیعی، مانند پارک‌ها یا جنگل‌ها، با ایجاد حس آرامش و ارتباط با طبیعت، تأثیر بسزایی بر کاهش استرس افراد دارد؛ (Ma et al., 2024:21; Neale et al., 2022: 53). بر اساس مطالعات انجام‌شده، پیاده‌روی ترشح اندورفین را تحریک می‌کند که خلق‌وخو را بهبود می‌بخشد و احساس غم و اندوه و نگرانی را کاهش می‌دهد (Huang&Chen, 2025:229 Jakubowska, et al., 2024:53). پیاده‌روی در محیط‌های گروهی یا با دوستان حمایت اجتماعی را فراهم و مزایای سلامت روانی آن را بیشتر می‌کند. پیاده‌روی همچنین با بهبود عملکرد شناختی، به‌ویژه در افراد سالمند، به کاهش خطر ابتلا به اختلالات شناختی و زوال عقل کمک می‌کند و همچنین حافظه و تمرکز را بهبود می‌بخشد (Siqueira Junior et al., 2022; Ungvari et al., 2023).
3. با این حال، دسترسی به این مزایای سلامتی برای تمام افراد جامعه به‌صورت برابر امکان‌پذیر نیست و برخی گروه‌های اجتماعی نظیر زنان با موانع متعددی حین پیاده‌روی مواجه هستند.
بر اساس مفاهیم و نظریات مطرح‌شده، پیاده‌روی زنان

حاشیه‌رانده‌شده را در تصمیم‌گیری درگیر می‌کند، برجسته می‌کند. این رویکرد نه تنها تضمین می‌کند که به نیازهای این گروه‌ها توجه می‌شود، بلکه آن‌ها را در شکل‌دهی به محیط‌های شهری که در آن زندگی می‌کنند، توانمند می‌سازد (Anneroth, 2024; Priori, 2025). بنا بر این بررسی عوامل تأثیرگذار بر پیاده‌روی زنان در فضاهای شهری اهمیت ویژه‌ای دارد. طبق مطالعات انجام‌شده، عوامل اجتماعی جمعیتی نظیر سن، نژاد و ساختار خانوار بر پیاده‌روی زنان تأثیر می‌گذارد. سن بیشتر، سیاه‌پوست بودن و تنها زندگی کردن با کاهش پیاده‌روی در زنان سالمند ناتوان همراه است (Simonsick et al., 1999: 672).
گفتنی است که هنجارهای فرهنگی و توقعات اجتماعی موجود در برخی کشورهای در حال توسعه نیز بر پیاده‌روی زنان تأثیر می‌گذارد (Abdous&Mahmoudabadi, 2018).
1. احساس امنیت و ایمنی زنان عامل تعیین‌کننده مهم دیگری در تجربه پیاده‌روی آن‌هاست. میزان جرم و جنایت به‌شدت بر تصمیم زنان برای پیاده‌روی در مناطق شهری تأثیر می‌گذارد (Golan et al., 2019).
2. ویژگی‌های فضاهای عمومی، از جمله وجود پناهگاه‌های امن، نیز بر تجربه پیاده‌روی زنان تأثیرگذار است. پروژه STEP UP ویژگی‌های فضایی، کاربری شهری و نقاط حساس را به‌عنوان عوامل ایمنی حیاتی برای زنانی که در فضاهای عمومی پیاده‌روی می‌کنند، شناسایی کرده است (Scarponi et al., 2023: 2).
توجه به موارد ذکر شده در خصوص عوامل تأثیرگذار بر پیاده‌روی زنان اهمیت ویژه‌ای دارد؛ چراکه پیاده‌روی نقش بسزایی در ارتقای سلامت جسمی و روحی زنان ایفا می‌کند. پیاده‌روی یک فعالیت مؤثر است که به میزان قابل توجهی به آمادگی جسمانی افراد کمک می‌کند، سلامت قلب و عروق را بهبود می‌بخشد، استقامت عضلانی را افزایش می‌دهد و به کنترل وزن افراد کمک می‌کند. پیاده‌روی با تقویت قلب و افزایش جریان خون راهی مؤثر برای بهبود سلامت قلب و عروق است. پیاده‌روی منظم به کاهش فشار خون، بهبود گردش خون و کاهش خطر بیماری‌های قلبی عروقی، مانند حملات

نامربوط مقالاتی هستند که بر پیاده‌روی زنان در فضاهای شهری تمرکز نداشتند و بر سایر شیوه‌های حمل‌ونقل پایدار نظیر دوچرخه‌سواری توجه بیشتری داشتند. برخی مطالعات نامرتبط نیز پیاده‌روی زنان در فضاهای غیرشهری (روستایی) را بررسی کرده بودند. برخی از این مطالعات نیز به تحلیل آماری پیاده‌روی زنان پرداخته و به عوامل مؤثر بر پیاده‌روی زنان توجه نکرده بودند. فرایند گزینش مقالات در نمودار شماره (۱) نشان داده شده است.

نمودار شماره (۱): فرایند گزینش مقالات

یافته‌ها

اطلاعات اصلی کتاب‌شناختی

در جدول شماره (۱) اطلاعات اصلی کتاب‌شناختی نشان داده شده است. همان‌طور که ملاحظه می‌کنید در بازه زمانی ۲۰۱۴ تا ۲۰۲۴ تعداد ۱۳۰ مقاله بررسی شده است. این مقالات از ۷۶ منبع استخراج شده‌اند که این منابع شامل نشریات و کنفرانس‌ها بوده‌اند. سن متوسط مقالات ۴/۵ بوده که به معنای تفاضل سال انتشار مقاله با سال ۲۰۲۴ است. همچنین نرخ رشد سالانه مقالات ۷۶/۵ و متوسط تعداد استنادات مقالات ۷۲/۲۰ بوده است. ۲۱ مقاله را یک نویسنده

در فضاهای شهری پدیده‌ای چندبعدی است که عوامل مختلفی بر آن تأثیرگذارند؛ بنابراین مبانی نظری این پژوهش بر ضرورت نگاهی یکپارچه و میان‌رشته‌ای برای درک جامع مؤلفه‌های تأثیرگذار بر پیاده‌روی زنان صحه می‌گذارد و چهارچوبی را برای بازناندیشی در الگوهای رایج برنامه‌ریزی شهری ارائه می‌کند. این پژوهش، با انجام یک مطالعه کتاب‌شناختی نظام‌مند در بازه زمانی ۲۰۱۴ تا ۲۰۲۴ در پی آن است تا با گردآوری و تحلیل ادبیات موجود، درکی جامع از مؤلفه‌های تأثیرگذار بر تجربه پیاده‌روی زنان ارائه دهد.

روش پژوهش

این پژوهش از نوع بیبلیومتریک (کتاب‌شناختی) است. تحلیل کتاب‌شناختی یک شیوه کمی مطالعه اسناد با کاربست شیوه‌های آماری برای تحلیل داده‌های استنادی است (De Sousa et al., 2024; Saputro et al., 2023). هدف از این روش، ارزیابی تأثیر مطالعات انجام‌شده، شناسایی روندهای پژوهشی و به تصویر کشیدن گسترش زمینه‌های علمی است (Blakeman 2018:293; Chen&Wu, 2017:234). تحلیل کتاب‌شناختی در واقع برای ارزیابی بهره‌وری و تأثیر پژوهشگران و تیم‌ها و مؤسسات پژوهشی استفاده می‌شود (Benton, 2017: 44). در این پژوهش به جست‌وجوی مقالات منتشرشده در پایگاه استنادی اسکوپوس در فاصله سال‌های ۲۰۱۴ تا ۲۰۲۴ پرداخته شده است. برای جست‌وجوی مقالات از کلیدواژه‌های «Women»، «Walkability»، «Walking» و «Female» استفاده شده است. از آنجا که تأکید این پژوهش بر پیاده‌روی زنان در فضاهای شهری است، مقالات منتشرشده در حوزه‌های علوم اجتماعی و علوم محیطی بررسی شده‌اند. کل مقالاتی که در بازه زمانی گفته‌شده و با کلیدواژه‌های مورد نظر و حوزه‌های مورد مطالعه به دست آمد، ۴۱۵۳ عدد بوده که با توجه به پالایش انجام‌شده با عنوان، نام نویسنده، حذف مقالات بدون عنوان انگلیسی، چکیده و واژگان کلیدی و در نهایت حذف عناوین نامربوط تعداد ۱۳۰ مقاله به دست آمد. گفتنی است که منظور از عناوین

نوشته است و بقیه مطالعات با نرخ همکاری ۳/۳۲ نفر نگارش شده‌اند.

جدول شماره (۱): اطلاعات اصلی کتاب‌سنجی مقالات

ویژگی‌های مقالات	نتایج
بازه زمانی	۲۰۱۴:۲۰۲۴
تعداد منابع (نشریه و کنفرانس)	۷۶
تعداد مقالات	۱۳۰
نرخ رشد سالانه	۵/۷۶
سن متوسط مقالات	۵/۴
متوسط تعداد استنادات هر مقاله	۲۰/۷۲
تعداد کلیدواژگان استخراج شده توسط اسکوپوس	۷۵۵
تعداد کلیدواژگان نویسندگان	۴۳۴
تعداد نویسندگان	۳۹۷
تعداد نویسندگان مقالات تک‌نویسنده	۲۰
مقالات تک‌نویسنده	۲۱
متوسط تعداد همکاران به‌ازای هر مقاله	۳/۳۲
نرخ همکاری بین‌المللی	۲۷/۶۹
تعداد مقالات	۱۳۰

زنان و مردان ارائه می‌دهد. پراستنادترین مقالات نیز در جدول شماره (۳) ارائه شده‌اند. پژوهش اول را کلارک و همکاران (۲۰۲۰) انجام دادند که دارای ۱۵۱ استناد است. این پژوهش به بررسی تأثیر رفت‌وآمد (زمان و شیوه جابه‌جایی) بر جنبه‌های چندگانه رفاه ذهنی افراد شامل رضایت کلی از زندگی و رضایت شغلی، رضایت از زمان در دسترس برای اوقات فراغت و وضعیت سلامتی گزارش شده توسط افراد پرداخته است. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد که زمان رفت‌وآمد طولانی‌تر رابطه منفی شدیدتری با رضایت شغلی زنان در مقایسه با مردان دارد. پژوهش دوم مربوط به ناگاتا و همکاران (۲۰۲۰) است. این مطالعه روش خودکار جدیدی را برای ارزیابی پیاده‌مداری منظر خیابان با استفاده از روش تقسیم‌بندی معنایی و مدل‌سازی آماری بر روی تصاویر Google Street View پیشنهاد کرده است. با استفاده از ترکیب‌بندی عناصر منظر خیابانی، نظیر ساختمان‌ها و درختان، یک مدل رگرسیونی برای پیش‌بینی پیاده‌مداری منظر خیابانی ارائه شده است. نتیجه مطالعه نشان داد زنان سالمندی که مدام پیاده‌روی تفریحی انجام می‌دهند با امتیازات پیاده‌مداری مناظر خیابانی پیش‌بینی شده توسط مدل مرتبط هستند، اما در مورد مردان سالمند این رابطه وجود ندارد. پژوهش سوم را با ۸۶ استناد، مارکوت و میرالس (۲۰۱۵) انجام داده‌اند که به بررسی این نکته پرداخته است که آیا سرزندگی و پیاده‌مداری محله با سالمندی فعال افراد سالمند در ارتباط است. نتایج حاکی از آن است که محیط ساخته‌شده با توجه به جنسیت افراد دارای اثرات متفاوتی است؛ زیرا مردان سالمند نسبت به زنان سالمند بیشتر تحت تأثیر سرزندگی محله قرار می‌گیرند. پژوهش چهارم را نیز با ۸۰ استناد وارن (۲۰۱۷) انجام داده است. این مقاله به بررسی شیوه‌هایی می‌پردازد که در آن‌ها پیاده‌روی با تفاوت‌های اجتماعی، به‌ویژه در ارتباط با مذهب، قومیت و جنسیت، تلاقی می‌یابد. مقاله استدلال می‌کند که برای پرداختن ظریف‌تر به تمایزات اجتماعی، به تنوع بخشیدن به روش‌های سیال

تحلیل عملکرد نویسندگان و اسناد

در خصوص نویسندگان، همان‌طور که در جدول شماره (۲) مشاهده می‌کنید، بیشترین تعداد مقالات (۴ مقاله) در این حوزه را یاسر حاتم‌زاده و همکاران نوشته‌اند. مقاله اول که در سال ۲۰۱۷ منتشر شده به بررسی رفتار پیاده‌روی دختران و پسران در سفرهای آموزشی در شهر رشت پرداخته است. مقاله دوم نیز در سال ۲۰۲۰ منتشر شده و به مقایسه رفتار پیاده‌روی زنان و مردان با اهداف کاری و خرید در شهر رشت پرداخته است. مقاله سوم نیز در سال ۲۰۲۰ ارائه شده و به مقایسه رفتار پیاده‌روی زنان و مردان سالمند در رشت پرداخته است. مقاله چهارم نیز در سال ۲۰۲۱ ارائه شده و به مقایسه رفتار پیاده‌روی زنان و مردان با استفاده از مدل مبتنی بر خطر پرداخته است. بررسی این مقالات شناخت خوبی در خصوص مقایسه رفتار پیاده‌روی

نیاز است. همچنین، این مقاله مشاهدات تجربی را در مورد تجربه‌های جسمانی و اجتماعی-فضایی زنان مسلمان در شهر بیرمنگام بریتانیا ارائه می‌دهد. پژوهش پنجم را نیز با ۷۸ ارجاع آدیبل و همکاران (۲۰۱۷) انجام داده‌اند. این پژوهش نشان می‌دهد شکاف‌های گسترده‌ای بین جابه‌جایی زنان و مردان در کشور پاکستان وجود دارد؛ جایی که زنان کمتر احتمال دارد سفر کنند، نیمی از جابه‌جایی مردان را دارند و ممکن است به‌شدت به پیاده‌روی وابسته باشند. به نظر می‌رسد، زمینه اجتماعی و فرهنگی خاص این کشور، که زنان را به‌عنوان موجوداتی خصوصی، منزوی و حافظان شرافت خانواده تصور می‌کند، در شکل‌دهی به جابه‌جایی و انجام فعالیت‌های آن‌ها تأثیرگذار باشد. عوامل جمعیت‌شناختی نظیر سن، درآمد خانوار و وضعیت تأهل نیز به‌طور قابل توجهی بر سطح جابه‌جایی زنان تأثیر می‌گذارند. پژوهش ششم را نیز با ۷۶ استناد، بوهلر و همکاران (۲۰۲۰) انجام داده‌اند. در این مطالعه به بررسی دوچرخه‌سواری و پیاده‌روی در فاصله سال‌های ۲۰۰۱ تا ۲۰۱۷ در ایالات متحده آمریکا پرداخته‌اند. نتیجه پژوهش نشان می‌دهد احتمال استفاده مردان از دوچرخه سه برابر بیشتر از زنان است، درحالی‌که نرخ پیاده‌روی تقریباً برای مردان و زنان یکسان است. پژوهش هفتم را نیز با ۷۲ استناد آنسیایس و جونز (۲۰۱۸) انجام داده‌اند. در این مطالعه به بررسی ترجیحات برای انواع مختلف تسهیلات پیاده‌روی پرداخته‌اند. نتایج پژوهش نشان می‌دهد زنان و افراد مسن‌تر به استفاده از پل‌های عابر پیاده و زیرگذرها تمایل کمتری دارند. پژوهش هشتم را نیز با ۶۹ استناد پایدار و همکاران (۲۰۱۷) انجام داده‌اند. این مطالعه به بررسی تأثیر امنیت/ناامنی ادراک‌شده بر رفتار پیاده‌روی زنان در سه محله با درآمد متوسط در سانتیاگو شیلی پرداخته است. اگرچه پاسخ‌دهندگان به‌طور عمده اعلام کردند که محله‌شان تا حدی امن است، توافق داشتند که احساس ناامنی بر مسیری که در پیاده‌روی روزانه خود انتخاب می‌کنند، تأثیر می‌گذارد. این یافته نشان‌دهنده اهمیت ناامنی ادراک‌شده توسط

زنان برای الگوهای پیاده‌روی روزانه آن‌هاست. نتایج سؤالات باز نشان می‌دهد که «حضور دیگران» از نظر نظارت ثابت و پویا، «مجاورت با فروشگاه‌ها، مدارس و پارک‌ها»، «فضاهای باز» و «حضور افراد آشنا» به‌عنوان مهم‌ترین عوامل برای افزایش احساس امنیت زنان قابل بررسی هستند. پژوهش نهم را نیز با ۶۷ استناد رودریگز و همکاران (۲۰۱۵) انجام داده‌اند. در این پژوهش به بررسی تأثیر محیط ساخته‌شده بر انتخاب مسیر پیاده‌روی در دختران نوجوان پرداخته شده است. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد کوتاه‌تر بودن مسافت بیشترین رابطه مثبت را با انتخاب مسیر دارد، درحالی‌که وجود مسیر سبزی یا پیاده‌رو، ایمنی بیشتر، وجود پیاده‌روها و دسترسی به مقاصد در طول مسیر نیز با انتخاب مسیر رابطه مثبت دارد. پژوهش دهم را نیز با ۶۷ استناد هرمن لونک و همکاران (۲۰۲۰) منتشر کرده‌اند. یافته‌ها نشان می‌دهند که برخلاف سرمایه‌گذاری‌های عمومی اولیه‌ای که عمدتاً زیرساخت‌های مربوط به خودروها را در اولویت قرار داده‌اند، پیاده‌روی در شیلی تا به امروز به‌عنوان شیوه اصلی جابه‌جایی باقی مانده است، به‌ویژه برای گروه‌های با درآمد متوسط به پایین و به‌طور خاص برای انجام کارهای روزانه‌ای که بیشتر زنان انجام می‌دهند.

جدول شماره (۲): پرکارترین نویسندگان

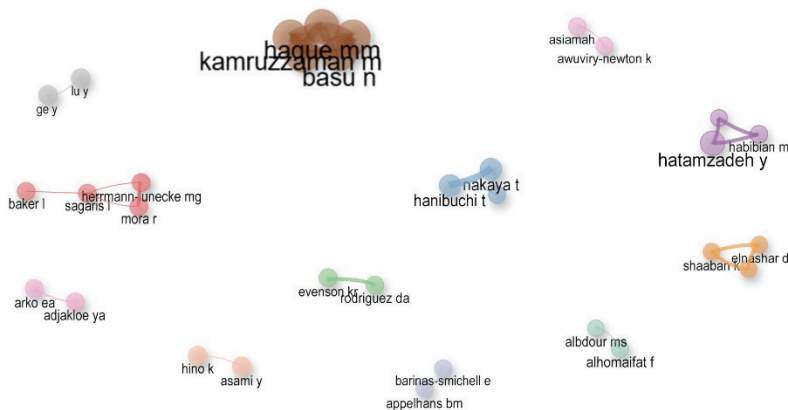
نویسندگان اول	تعداد مقالات
Hatamzadeh Y	۴
Basu N	۳
Hanibuchi T	۳
Haque Mm	۳
Kamruzzaman M	۳
King M	۳
Nakaya T	۳
Oviedo-Trespalcacios O	۳
Adlakha D	۲
Bauman A	۲

جدول شماره (۳): پراستنادترین مقالات

استنادات	انتشارات	نشریه	سال	عنوان	نویسندگان
151	Springer	Transportation	2020	How commuting affects subjective wellbeing	Clark B.; Chatterjee K.; Martin A.; Davis A.
146	Elsevier Ltd	Health and Place	2020	Objective scoring of streetscape walkability related to leisure walking: Statistical modeling approach with semantic segmentation of Google Street View images	Nagata S.; Nakaya T.; Hanibuchi T.; Amagasa S.; Kikuchi H.; Inoue S.
86	Elsevier Ltd	Social Science and Medicine	2015	Neighborhood vitality and physical activity among the elderly: THE role of walkable environments on active ageing in Barcelona, Spain	Marquet O.; Miralles-Guasch C.
80	Routledge	Social and Cultural Geography	2015	Pluralizing the walking interview: researching (im) mobilities with Muslim women	Warren S.
78	Springer New York LLC	Transportation	2017	Gender inequality in mobility and mode choice in Pakistan	Adeel M.; Yeh A.G.O.; Zhang F.
76	Elsevier Ltd	Journal of Transport and Health	2020	Physical activity from walking and cycling for daily travel in the United States, 2001–2017: Demographic, socioeconomic, and geographic variation	Buehler R.; Pucher J.; Bauman A.
72	Elsevier Ltd	Transportation Research Part F: Traffic Psychology and Behaviour	2018	Estimating preferences for different types of pedestrian crossing facilities	Anciaes P.R.; Jones P.
69	Elsevier Ltd	Cities	2017	Perceived security of women in relation to their path choice toward sustainable neighborhood in Santiago, Chile	Paydar M.; Kamani-Fard A.; Etmnani-Ghasrodashti R.
67	SAGE Publications Ltd	Environment and Behavior	2015	Influence of the Built Environment on Pedestrian Route Choices of Adolescent Girls	Rodríguez D.A.; Merlin L.; Prato C.G.; Conway T.L.; Cohen D.; Elder J.P.; Evenson K.R.; McKenzie T.L.; Pickrel J.L.; Veblen-Mortenson S.
67	Routledge	Transport Reviews	2020	Persistence of walking in Chile: lessons for urban sustainability	Herrmann-Lunecke M.G.; Mora R.; Sagaris L.

شبکه همکاری نویسندگان نیز در نمودار شماره (۲) تحلیل عملکرد انتشارات و سازمان‌ها نشان داده شده است. در این نمودار گره‌ها نشان‌دهنده نویسندگان و اتصالات نشان‌دهنده ارتباطات بین نویسندگان در پژوهش‌هاست.

در خصوص انتشارات، باتوجه به جدول شماره (۴) بیشترین تعداد مقالات متعلق به Elsevier LTD بوده است و بعد از آن به ترتیب، MDPI، Routledge،

نمودار شماره (۲): شبکه همکاری نویسندگان مقالات

جدول شماره (۵): دانشگاه‌های برتر

نام دانشگاه	تعداد مقالات
Queensland University of Technology	۱۱
Amirkabir University of Technology	۷
University of South Carolina	۷
University of Utah	۷
Nanjing University	۶
Ningbo University	۶
University of California	۶
Nc State University	۵
The University of Tokyo	۵
Tohoku University	۵

عملکرد نشریات

در جدول شماره (۶) نشریاتی که بیشترین تعداد مقالات را منتشر کرده‌اند، ارائه شده است. همان‌طور که ملاحظه می‌کنید، بیشترین تعداد مقالات در نشریه Journal of Transport and Health و پس از آن International Journal of Environmental Research and Public Health منتشر شده‌اند. نشریه اول از نشریات مطرح در حوزه حمل‌ونقل است

SAGE Publications Inc., Taylor and Francis Ltd

و... قرار دارد. همچنین در جدول شماره (۵) نام مؤسساتی که در افیلیشن مقالات اشاره شده است ارائه شده. همان‌طور که مشاهده می‌کنید، در حوزه جابه‌جایی زنان، دانشگاه صنعتی کویینزلند، بیشترین تعداد مقالات را ارائه کرده است و پس از آن دانشگاه صنعتی امیرکبیر، دانشگاه کارولینای جنوبی و دانشگاه یوتا در جایگاه دوم قرار دارند.

جدول شماره (۴): انتشارات منتشرکننده مقالات

انتشارات	تعداد مقالات
Elsevier Ltd	۴۵
Routledge	۱۸
MDPI	۱۳
SAGE Publications Inc.	۶
Taylor and Francis Ltd.	۴
John Wiley and Sons Inc	۳
Springer	۲
Cambridge University Press	۲
Springer New York LLC	۲

جدول شماره (۶): آمار نشریات

نام نشریه	h_index	g_index	m_index	TC	NP
Journal of Transport and Health	۱۲	۱۶	۱/۲	۴۰۹	۱۶
International Journal of Environmental Research and Public Health	۹	۱۲	۰/۸۱۸	۲۹۸	۱۲
Journal of Transport Geography	۵	۵	۰/۵	۱۱۲	۵
Sustainability (Switzerland)	۳	۴	۰/۳۷۵	۲۳	۴
Cities	۳	۳	۰/۳۳۳	۱۰۷	۳
Social Science and Medicine	۳	۳	۰/۲۷۳	۱۲۱	۳
Transportation Research Part A: Policy and Practice	۳	۳	۰/۳۳۳	۸۱	۳
Transportation Research Part D: Transport and Environment	۳	۳	۰/۴۲۹	۵۴	۳
Case Studies on Transport Policy	۲	۳	۰/۲۲۲	۳۴	۳
Health and Place	۲	۳	۰/۲۲۲	۱۸۴	۳

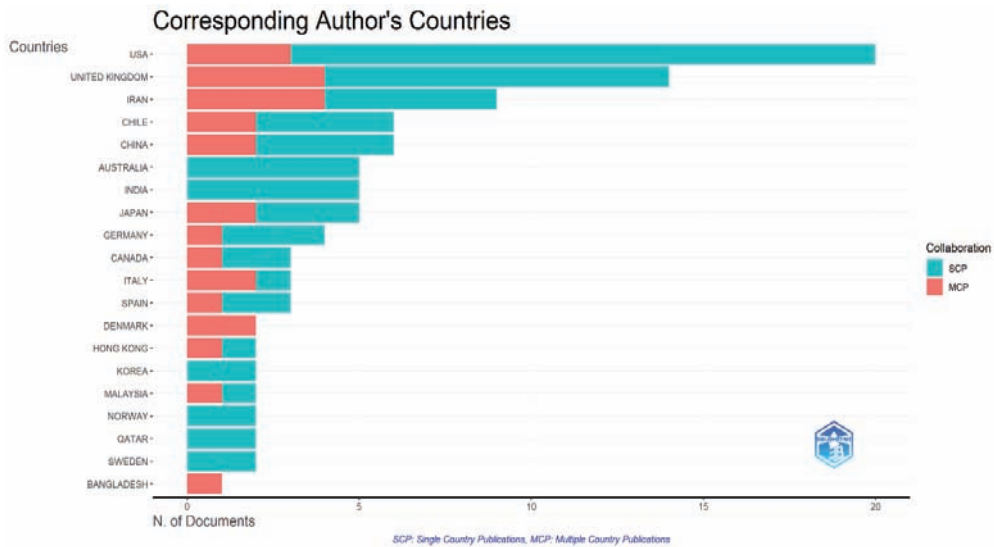
Country Scientific Production

شکل شماره (۱): تولیدات علمی کشورها

رفتاری و روانی، بیماری‌های عفونی، بیماری‌های مزمن و پیشگیری از بیماری‌ها، ورزش و سلامت مرتبط با کیفیت زندگی و بهداشت محیط را در بر می‌گیرد. شاخص‌هایی مانند h -index، g -index، m -index، TC (مجموع تعداد استنادها) و NP (تعداد

که به انتشار پژوهش‌هایی اختصاص دارد که دانش ما را در مورد بسیاری از تعاملات میان حمل و نقل و سلامت و سیاست‌هایی که بر این تعاملات تأثیر می‌گذارد، گسترش می‌دهد. نشریه دوم نیز حوزه‌هایی نظیر بهداشت جهانی، علوم بهداشت و درمان، سلامت

نمودار شماره (۳): مطالعات تک‌کشوری و چندکشوری

بوده‌اند، اما در مورد کشورهای نظیر ایتالیا یا دانمارک اکثر مطالعات چندکشوری بوده‌اند.

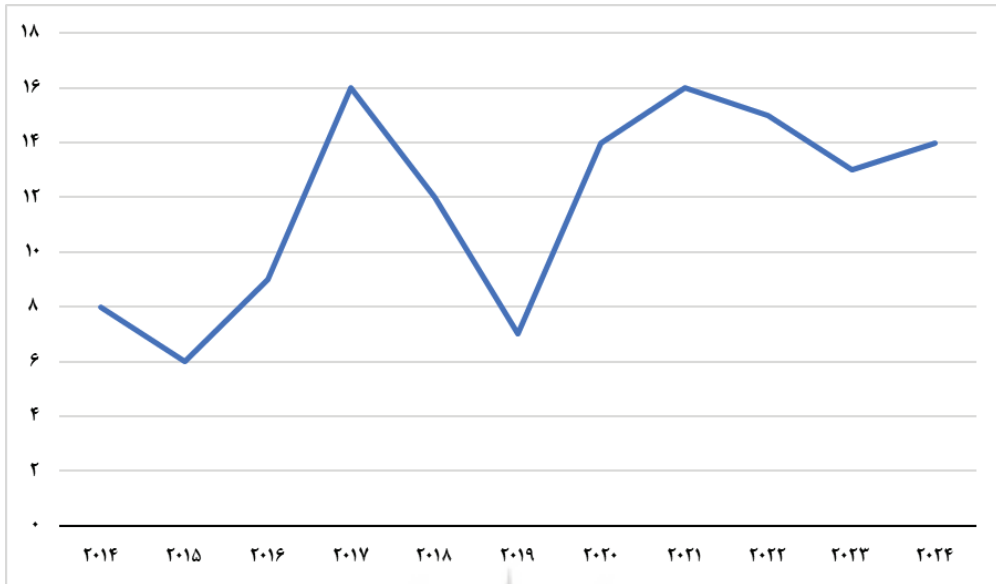
تحلیل سال انتشار

بیشترین تعداد مقالات مربوط به سال ۲۰۲۱ و ۲۰۱۷ (۱۶ مقاله) و کمترین تعداد مقالات مربوط به سال ۲۰۱۴ (۸ مقاله) و ۲۰۱۵ (۶ مقاله) است. با بررسی دقیق‌تر نمودار شماره (۴) این نتیجه حاصل می‌شود که تعداد مقالات در سال‌های مختلف با فرازونشیب‌هایی همراه بوده است. تعداد مقالات از هشت مقاله در سال ۲۰۱۴ به شش مقاله در سال ۲۰۱۵ رسیده که روندی نزولی داشته است، اما پس از آن با روندی صعودی به ۱۶ مقاله در سال ۲۰۱۷ رسیده است. پس از آن تا سال ۲۰۲۰ انتشار مقالات روندی نزولی داشته و به ۱۴ مقاله رسیده است. در ادامه نیز تعداد مقالات به ۱۶ مقاله در سال ۲۰۲۱ افزایش یافته و پس از آن با روندی نزولی به ۱۳ مقاله در سال ۲۰۲۳ کاهش یافته است. در سال ۲۰۲۴ نیز ۱۴ مقاله در این حوزه نوشته شده است. این نمودار نشان‌دهنده این است که در فاصله سال‌های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۸ درکل به حوزه پیاده‌روی زنان توجه کمی شده است، اما نوساناتی در این بازه وجود

انتشارات) نیز در جدول نشان داده شده است. **تحلیل عملکرد کشورها**

تعداد مقالات منتشرشده توسط کشورهای مختلف در شکل شماره (۱) دیده می‌شود. همان‌طور که ملاحظه می‌شود بیشترین تعداد مقالات به ترتیب مربوط به ایالات متحده (۱۰۷ مقاله)، ژاپن، انگلستان، استرالیا (هریک ۲۹ مقاله) و ایران (۲۴ مقاله) است. رشد تعداد مقالات در این حوزه نشان می‌دهد این موضوع در محافل دانشگاهی و پژوهشی اهمیت بیشتری یافته است. یکی از دلایل افزایش این اهمیت مشکلاتی است که زنان برای پیاده‌روی با آن‌ها مواجهند. در کشور ایران نیز از آنجایی که زنان حدود نیمی از جمعیت را تشکیل می‌دهند، توجه به حوزه پیاده‌روی زنان و چالش‌هایی که زنان برای پیاده‌روی با آن‌ها مواجه هستند، در حال افزایش است.

در نمودار شماره (۳) مطالعات تک‌کشوری (SCP) و مطالعات چندکشوری (MCP) بین‌المللی برای ۲۰ کشور اول دیده می‌شود. همان‌طور که ملاحظه می‌کنید، اکثر مطالعاتی که در کشورهای نظیر ایالات متحده آمریکا، انگلستان و چین انجام شده‌اند، تک‌کشوری

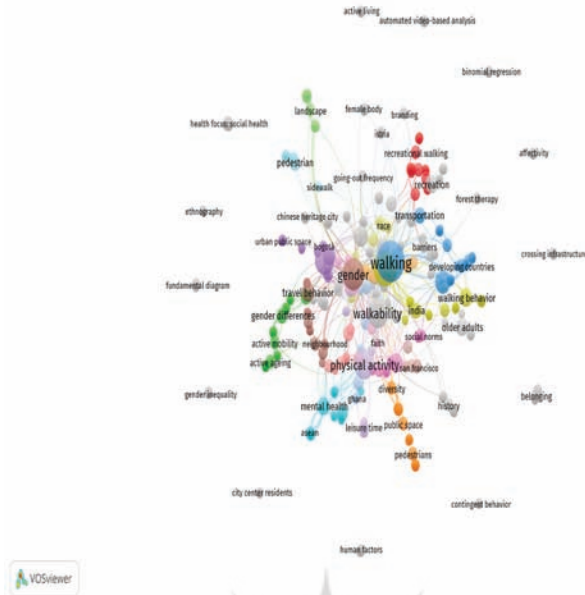
نمودار شماره (۴): سال انتشار مقالات

متوجه می‌شویم که واژگان کلیدی به خوشه‌هایی تقسیم شده‌اند. برای مثال، در خوشه اول، کلمات مرتبط با طراحی شهری و زیرساخت‌ها، نظیر «فضای عمومی شهری»، «پیاده‌رو»، «پیاده‌مداری» و «حمل‌ونقل فعال» قرار دارند. این امر نشان‌دهنده تمرکز مطالعات بر ویژگی‌های کالبدی شهر است که پیاده‌روی را برای زنان تسهیل می‌کند. در خوشه دوم، کلمات مرتبط با جنسیت و عدالت اجتماعی نظیر «برابری جنسیتی»، «تفاوت‌های جنسیتی»، «تنوع جنسیتی» و... قرار دارند. این خوشه موانع یا تسهیل‌کننده‌های اجتماعی پیاده‌روی زنان را برجسته می‌کند. در خوشه سوم نیز کلمات کلیدی مرتبط با سلامت و رفتار، نظیر «زندگی فعال»، «سلامت روان» و «رفتار پیاده‌روی» قرار دارند. همچنین به نظر می‌رسد مفاهیمی نظیر «برندسازی» و «تحلیل ویدیو محور اتوماتیک» مفاهیمی نوظهور در این حوزه باشند. شایان ذکر است که کمبود کلمات کلیدی مربوط به عوامل اجتماعی فرهنگی ممکن است شکاف‌های مهمی را در رفع موانع دنیای واقعی برجسته کند.

دارد. برای مثال در سال ۲۰۱۷ توجه به این حوزه افزایش پیدا کرده است که بازتاب‌دهنده تغییر اولویت‌های پژوهشی است. در فاصله سال‌های ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۳ توجه به این حوزه به صورت چشم‌گیری افزایش یافته است. افزایش تعداد مقالات در فاصله سال‌های ۲۰۲۰ تا ۲۰۲۱ به دلیل افزایش تأکید بر جابه‌جایی پایدار زنان در فضاهای شهری به دلیل شیوع کوید ۱۹ است. توجه به این حوزه تا سال ۲۰۲۳ همچنان ادامه داشته است. یکی از دلایل این امر، راهبردهای سلامتی جنسیت‌محور ارائه‌شده توسط سازمان بهداشت جهانی در سال ۲۰۲۲ است که باعث توجه به حوزه پیاده‌روی زنان شده است.

تحلیل واژگان کلیدی

در نمودار شماره (۵) واژگان کلیدی به کاررفته در مقالات نمایش داده شده است. همان‌طور که انتظار می‌رود بیشترین تکرار مربوط به واژگان «پیاده‌روی»، «زنان» و «جنسیت» است. پس از آن نیز کلماتی، نظیر «فعالیت فیزیکی» و «ویژگی‌های واحد همسایگی» تکرار قابل توجهی داشته‌اند. همچنین با دقت در نمودار

نمودار شماره (۵): نمودار واژگان کلیدی مقالات

بحث

می‌کنند و تاکتیک‌های اجتنابی و مقابله‌ای، از جمله توقف پیاده‌روی در موقعیت‌های مخاطره‌آمیز را اتخاذ می‌کنند. مطابق پژوهش باسو و همکاران (۲۰۲۳) نیز، از نظر زنان، محیط‌هایی برای پیاده‌روی مناسب هستند که دارای پوشش گیاهی مناسب باشند.

دسته دوم، پژوهش‌هایی هستند که به تأثیر احساس ایمنی و امنیت بر پیاده‌روی زنان در فضاهای شهری توجه کرده‌اند. در این مطالعات بر این نکته تأکید شده است که نبود احساس امنیت مانع حضور فعال زنان در فضاهای شهری و پیاده‌روی آن‌ها می‌شود. برای مثال، نتیجه پژوهش لک و همکاران (۲۰۲۰) نشان می‌دهد که ادراک ایمنی در زنان سالمند را می‌توان در سه موضوع اصلی شامل ایمنی روانی، عملکردی و محیطی به ترتیب اولویت توصیف کرد. ایمنی روانی شامل ترس از افتادن، گم شدن، محدودیت اجتماعی، اضطراب و حمایت اجتماعی یا سرمایه اجتماعی است، در حالی که ایمنی عملکردی شامل نگرانی در مورد حمل و نقل عمومی، پیاده‌روی و فعالیت بدنی است. ایمنی محیطی نیز شامل ترس از تصادفات ترافیکی، مجرمان، بی‌ادبی

بررسی مقالات نشان می‌دهد پژوهش‌های انجام شده در حوزه پیاده‌روی زنان به چهار دسته تقسیم می‌شوند. فراوانی این دسته‌ها در نمودار شماره (۶) نشان داده شده است. دسته اول، پژوهش‌هایی هستند که نقش عوامل محیطی و طراحی شهری را بر پیاده‌روی زنان بررسی کرده‌اند. این دسته بیشترین تعداد مطالعات را به خود اختصاص داده‌اند. برای مثال، پژوهش صادقی و جنگجو (۲۰۲۲) در خصوص ترجیحات زنان در فضاهای شهری در کشور ایران نشان می‌دهد که بین خصوصیات فیزیکی محیط ساخته شده و حضور زنان در فضاهای شهری عمومی رابطه وجود دارد. همچنین از ابعاد محیط ساخته شده، حضور زنان در فضاهای شهری بیشترین رابطه را با کاربری زمین و فعالیت دارد. در پژوهشی دیگر لیزاراگا و همکاران (۲۰۲۴) به بررسی تأثیر محیط ساخته شده بر ترجیحات پیاده‌روی افراد در شهر گراندا پرداخته‌اند. نتایج نشان‌دهنده ارتباط عوامل محیطی و اجتماعی در ادراک ناامنی برای زنان و مردان است، اگرچه زنان سطح بیشتری از ناامنی را درک

نمودار شماره (۶): فراوانی مقالات چهار دسته

محدود شدن حضور زنان به ویژه در ساعات خاصی از شبانه روز می شود. یکی دیگر از مطالعات در این زمینه را بدوی و فاراگ (۲۰۲۱) انجام داده اند و نشان داده اند خودروی شخصی همچنان شیوه اصلی جابه جایی برای زنان جوانان سعودی در جده است؛ چراکه شرایط خاص فرهنگی، محدودیت هایی را برای استفاده از سایر شیوه های جابه جایی ایجاد می کند. گفتنی است که علاوه بر عوامل فرهنگی، نبود شیوه های جابه جایی جایگزین و شبکه جابه جایی یکپارچه، پراکنده رویی شهری و نبود سیستم سرمایه شی مناسب همگی از عواملی هستند که مانع از شیوه های فعال جابه جایی می شوند.

دسته چهارم، مطالعاتی هستند که رفتار پیاده روی زنان و مردان را مقایسه می کنند. برای مثال، مازولا و همکاران (۲۰۲۴) به مقایسه تفاوت ادراک زنان و مردان در خصوص جذابیت مسیرهای پیاده در ایتالای جنوبی پرداخته اند. نتیجه مطالعه آن ها نشان می دهد زنان در مقایسه با مردان نسبت به بسیاری از جنبه های مهم از جمله جنبه های زیست محیطی نظیر آلودگی هوا و آلودگی صوتی یا امنیت شخصی در برابر سرقت یا وجود مبلمان در مسیر پیاده روی و تمیزی

و مزاحمت است. ستروفیا و همکاران نیز به این نتیجه رسیده اند که دانش آموزان دختر، جوان تر و دانش آموزان ابتدایی به طور عمده بیشتر قربانی تصادفات عابر پیاده هستند؛ زیرا دانش ایمنی عابر پیاده در بین این گروه پایین تر است. پژوهش زیسک (۲۰۲۴) نیز نشان می دهد که نبود روشنایی، پایین بودن جذابیت بصری، نبود نیمکت و سرویس بهداشتی و آلودگی صوتی باعث کاهش امنیت و راحتی زنان در فضاهای شهری می شود. فضای شهری دوستدار زنان باید دارای روشنایی کافی و هموار باشد و شامل عناصر زیرساختی از جمله سرویس بهداشتی، مبلمان مناسب و فضای سبز مناسب باشد.

دسته سوم، مطالعاتی هستند که تأثیر عوامل اجتماعی فرهنگی را بر پیاده روی زنان بررسی کرده اند. برای مثال، المحمود و همکاران (۲۰۱۷) به بررسی تأثیر عوامل اجتماعی فرهنگی بر پیاده روی زنان در ریاض عربستان پرداخته اند. نتیجه مطالعه نشان می دهد که محیط های داخلی نظیر مراکز خرید تجاری به عنوان پناهگاه های شهری برای زنان عمل می کنند و به همین دلیل زنان به پیاده روی در چنین مکان هایی تمایل زیادی دارند. خیابان ها به طور عمده به عنوان فضاهای پیاده روی مردان شناخته می شوند و همین باعث

محیط حساس تر هستند. از سوی دیگر، مردان بیشتر تداوم مسیر عابر پیاده و وضعیت مسیر پیاده‌روی و همچنین مزاحمت ناشی از حرکت وسایل نقلیه را در نظر می‌گیرند. از نظر شباهت در ادراک، زنان و مردان به طور مساوی به اهمیت وجود درختان سایه‌انداز در طول مسیر برای ایجاد آسایش اقلیمی تأکید کردند. شی و همکاران (۲۰۲۳) نیز به مقایسه رفتار پیاده‌روی زنان و مردان در گولانگینچین پرداخته‌اند. نتیجه مطالعه آن‌ها نشان می‌دهد که مردان احتمال بیشتری دارد که پیاده‌روی کنند. همچنین از نظر مردان محیط‌های پیاده‌روی میزان راحتی بیشتری دارند. نتیجه این مطالعه، تفاوت ادراک زنان و مردان از محیط‌های شهری را نشان می‌دهد و در این بین با توجه به حساسیت بیشتر زنان، باید به نیازهای ویژه این گروه توجه بیشتری شود.

مطالعه دیگری که باسو و همکاران (۲۰۲۱) در بریزین استرالیا انجام داده‌اند نشان می‌دهد زنان در مورد آزار و اذیت یا سرعت نگرانی بیشتری دارند. نتایج نشان می‌دهد در حالی که کاربری مسکونی، تجاری و مختلط در مقایسه با زمین‌های بایر حس ایمنی بیشتری برای افراد پیاده ایجاد می‌کنند، این تأثیر برای زنان بیشتر از مردان است. همچنین زنان در شب‌ها احساس ناامنی بیشتری در حومه‌های شهری دارند. شماری از این مطالعات تفاوت رفتار پیاده‌روی زنان و مردان را در دوره شیوع کوید ۱۹ بررسی کرده‌اند. برای مثال، نتیجه پژوهش شاعر و همکاران (۲۰۲۳) در مورد شهر شیراز نشان می‌دهد مدت زمانی که مردان صرف پیاده‌روی و دوچرخه‌سواری می‌کردند قبل و بعد از پاندمی بیشتر از زنان بوده است. محیطی با کاربری‌های ترکیبی، متنوع، مترکم و در دسترس به‌همراه مسیرهای دوچرخه‌سواری و پیاده‌روی ایمن تأثیر بسزایی بر جابه‌جایی فعال شهروندان در حین بحران دارد.

نتیجه‌گیری

بررسی مطالعات منتشر شده در حوزه پیاده‌روی زنان در فاصله سال‌های ۲۰۱۴ تا ۲۰۲۴ نشان داد که بیشترین تعداد مقالات در این حوزه را یاسرزاده و همکاران در کشور ایران انجام داده‌اند. این امر نشان‌دهنده توجه

روزافزون به این حوزه در کشور ماست. همچنین بیشترین تعداد مقالات مربوط به انتشارات الزویر و دانشگاه صنعتی کوئینزلند بوده است. دانشگاه صنعتی امیرکبیر نیز از مؤسسات فعال در این حوزه بوده است. نشریات Transport and Health و Environmental Research and Public Health نیز بیشترین تعداد مقالات را در این حوزه منتشر کرده‌اند. بیشترین تعداد مقالات نیز مربوط به سال ۲۰۱۷ و ۲۰۲۱ و کمترین تعداد مقالات مربوط به سال ۲۰۱۴ و ۲۰۱۵ است. همچنین این مطالعات از نظر موضوعی به چهار دسته تقسیم می‌شوند: پژوهش‌هایی که نقش عوامل محیطی و طراحی شهری را بر پیاده‌روی زنان بررسی کرده‌اند؛ مطالعاتی که به بررسی تأثیر احساس ایمنی و امنیت بر پیاده‌روی زنان توجه کرده‌اند؛ پژوهش‌هایی که تأثیر عوامل اجتماعی فرهنگی بر پیاده‌روی زنان را بررسی کرده‌اند و مطالعاتی که رفتار پیاده‌روی زنان و مردان را مقایسه کرده‌اند. همچنین گرایش به سمت مطالعاتی در حوزه برندینگ و نقش تکنولوژی‌های هوشمند در تشویق زنان به پیاده‌روی وجود داشته است.

از محدودیت‌های این پژوهش می‌توان به عدم پوشش همه پایگاه‌های استنادی اشاره کرد؛ چراکه در این پژوهش تمرکز اصلی بر پایگاه استنادی اسکوپوس بوده است. همچنین به دلیل دسترسی محدود به متون کامل برخی مقالات، تنها چکیده‌ها و کلیدواژه‌ها مبنای تحلیل قرار گرفتند که به سوگیری در تفسیر نتایج منجر می‌شود. تمرکز این پژوهش بر مقالات انگلیسی‌زبان بوده است؛ بنابراین مطالعات به زبان‌های دیگر (مانند فارسی، عربی یا چینی)، که ممکن است دیدگاه‌های فرهنگی خاصی را منعکس کنند، نادیده گرفته شده‌اند. بررسی مطالعات انجام شده نشان می‌دهد که اکثر مطالعات در کشورهای پیشرفته انجام شده‌اند و تعداد اندکی از مطالعات در کشورهای در حال توسعه. از آنجاکه کشورهای در حال توسعه دارای زمینه‌های فرهنگی و اجتماعی خاصی هستند، بررسی این موضوع در این کشورها، اطلاعات مفیدی را در خصوص عوامل مؤثر بر پیاده‌روی زنان در اختیار ما قرار

(2017). Gender inequality in mobility and mode choice in Pakistan. *Transportation*, 44(6), 1519–1534. <https://doi.org/10.1007/s11116-016-9712-8>

3. Almahmood, M., Scharnhorst, E., Carstensen, T. A., Jørgensen, G., & Schulze, O. (2017). Mapping the gendered city: Investigating the socio-cultural influence on the practice of walking and the meaning of walkscapes among young Saudi adults in Riyadh. *Journal of Urban Design*, 22(2), 229–248. <https://doi.org/10.1080/13574809.2016.1273742>

4. Anciaes, P. R., & Jones, P. (2018). Estimating preferences for different types of pedestrian crossing facilities. *Transportation Research Part F: Traffic Psychology and Behaviour*, 52, 222–237. <https://doi.org/10.1016/j.trf.2017.11.025>

5. Anneroth, E. (2024). Renovating Marginalised Urban Areas with Girls and Young Women: A Case Study from Sweden. *The Journal of Public Space*, 9(1), 11–24. <https://doi.org/10.32891/jps.v9i1.1811>

6. Badawi, S., & Farag, A. A. (2021). Young Saudi Women's travel behavior change over 2015/2020. *Journal of Transport & Health*, 21, 101080. <https://doi.org/10.1016/j.jth.2021.101080>

7. Bahendwa, F. (2017). Relevance of Walking and Informal Activities in Urban Space: A Case of Dar es Salaam City, Tanzania. *Journal of Sustainable Development*, 10(4), 43. <https://doi.org/10.5539/jsd.v10n4p43>

8. Balpande, M., & Siddiqui, S. (2022). Effect of walking exercise on the human body.

می‌دهد. همچنین اکثر مطالعات انجام‌شده، مطالعات مقطعی هستند؛ بنابراین انجام مطالعات طولی که به بررسی اثرات بلندمدت پیاده‌روی بر سلامت زنان یا تأثیر اقدامات طراحی شهری بر پیاده‌مداری محیط‌های شهری پردازد، اهمیت ویژه‌ای دارد. همچنین از آنجایی که شماری از مطالعات با رویکرد کیفی و شماری با رویکرد کمی انجام شده‌اند، به نظر می‌رسد کاربست رویکرد ترکیبی بینش جامع‌تری را در خصوص عوامل تأثیرگذار بر پیاده‌روی زنان در اختیار ما قرار می‌دهد.

با توجه به تأثیر بسزای عوامل محیطی بر پیاده‌روی زنان، پیشنهاد می‌شود شهرداری‌ها و نهادهای برنامه‌ریزی، طراحی کاربردی و دسترسی آسان گروه‌های مختلف به خصوص زنان را به فضاهای شهری از طریق اقداماتی، نظیر گسترش پیاده‌روهای عریض و بدون مانع، در نظر گرفتن سایه‌بان‌ها و نیمکت‌ها در فضاهای شهری و اتصال بهتر مسیرهای پیاده به ایستگاه‌های حمل‌ونقل عمومی، مراکز خرید و فضاهای سبز مدنظر قرار دهند. همچنین با توجه به تأثیر احساس ایمنی و امنیت بر پیاده‌روی زنان پیشنهاد می‌شود راهکارهایی، نظیر افزایش نورپردازی در مسیرهای پیاده‌روی به‌ویژه در پارک‌ها، زیرگذرها و معابر کم‌تردد، نصب دوربین‌های نظارتی و ایجاد ایستگاه‌های امنیتی در نقاط حساس و طراحی فضاهای باز با قابلیت دید بالا در نظر گرفته شود. در خصوص عوامل اجتماعی فرهنگی تأثیرگذار بر پیاده‌روی زنان نیز پیشنهاد می‌شود در خصوص نحوه برخورد با زنان در جامعه، برنامه‌های آموزشی به‌منظور فرهنگ‌سازی در نظر گرفته شود.

منابع

1. Abdous, H., & Mahmoudabadi, A. (2018). PW 0580 Vulnerability of female pedestrians in different crash locations, a case-study for iran. *Abstracts*, A54.2-A54. <https://doi.org/10.1136/injuryprevention-2018-safety.147>

2. Adeel, M., Yeh, A. G. O., & Zhang, F.

- British Journal of Dermatology*, 176(1), 234–236. <https://doi.org/10.1111/bjd.14802>
15. Clark, B., Chatterjee, K., Martin, A., & Davis, A. (2020). How commuting affects subjective wellbeing. *Transportation*, 47(6), 2777–2805. <https://doi.org/10.1007/s11116-019-09983-9>
16. De Sousa, M. N. A., Almeida, E. P. D. O., & Bezerra, A. L. D. (2024). Bibliometrics: What is it? What is it used for? And how to do it? *Cuadernos de Educación y Desarrollo*, 16(2), e3042. <https://doi.org/10.55905/cuadv16n2-021>
17. Dubey, S., Bailey, A., & Lee, J. (Brian). (2025). Women's perceived safety in public places and public transport: A narrative review of contributing factors and measurement methods. *Cities*, 156, 105534. <https://doi.org/10.1016/j.cities.2024.105534>
18. Golan, Y., Wilkinson, N., Henderson, J. M., & Weverka, A. (2019). Gendered walkability: Building a daytime walkability index for women. *Journal of Transport and Land Use*, 12(1). <https://doi.org/10.5198/jtlu.2019.1472>
19. Hassan, D. K., & Elkhateeb, A. (2021). Walking experience: Exploring the trilateral interrelation of walkability, temporal perception, and urban ambiance. *Frontiers of Architectural Research*, 10(3), 516–539. <https://doi.org/10.1016/j.foar.2021.02.004>
20. Herrmann-Lunecke, M. G., Mora, R., & Sagaris, L. (2020). Persistence of walking in Chile: Lessons for urban sustainability. *Transport Reviews*, 40(2), 135–159. <https://doi.org/10.1080/01441647.2020.1712494>
- International Journal of Health Sciences*, 8783–8787. <https://doi.org/10.53730/ijhs.v6nS1.6977>
9. Basu, N., Haque, M. M., King, M., Kamruzzaman, M., & Oviedo-Trespalcacios, O. (2021). The unequal gender effects of the suburban built environment on perceptions of security. *Journal of Transport & Health*, 23, 101243. <https://doi.org/10.1016/j.jth.2021.101243>
10. Basu, N., Oviedo-Trespalcacios, O., King, M., Kamruzzaman, Md., & Haque, Md. M. (2023). What do pedestrians consider when choosing a route? The role of safety, security, and attractiveness perceptions and the built environment during day and night walking. *Cities*, 143, 104551. <https://doi.org/10.1016/j.cities.2023.104551>
1. Benton, D. C. (2017). Using bibliometrics to support revalidation requirements. *Nursing Standard*, 32(1), 44–51. <https://doi.org/10.7748/ns.2017.e10589>
12. Blakeman, K. (2018). Bibliometrics in a Digital Age: Help or Hindrance. *Science Progress*, 101(3), 293–310. <https://doi.org/10.3184/003685018X15337564592469>
13. Buehler, R., Pucher, J., & Bauman, A. (2020). Physical activity from walking and cycling for daily travel in the United States, 2001–2017: Demographic, socioeconomic, and geographic variation. *Journal of Transport & Health*, 16, 100811. <https://doi.org/10.1016/j.jth.2019.100811>
14. Chen, S. -Y., & Wu, J. -T. (2017). Global productivity of dermatological research: A bibliometric analysis from 1985 to 2014.

- <https://doi.org/10.37230/CyTET.2024.220.4>
27. Ma, J., Lin, P., & Williams, J. (2024). Effectiveness of nature-based walking interventions in improving mental health in adults: A systematic review. *Current Psychology*, 43(11), 9521–9539. <https://doi.org/10.1007/s12144-023-05112-z>
28. Marquet, O., & Miralles-Guasch, C. (2015). Neighbourhood vitality and physical activity among the elderly: The role of walkable environments on active ageing in Barcelona, Spain. *Social Science & Medicine*, 135, 24–30. <https://doi.org/10.1016/j.socscimed.2015.04.016>
29. Mazzulla, G., Eboli, L., & Forciniti, C. (2024). Do women perceive pedestrian path attractiveness differently from men? *Transportation Research Part A: Policy and Practice*, 179, 103890. <https://doi.org/10.1016/j.tra.2023.103890>
30. Nagata, S., Nakaya, T., Hanibuchi, T., Amagasa, S., Kikuchi, H., & Inoue, S. (2020). Objective scoring of streetscape walkability related to leisure walking: Statistical modeling approach with semantic segmentation of Google Street View images. *Health & Place*, 66, 102428. <https://doi.org/10.1016/j.healthplace.2020.102428>
3. Neale, C., Hoffman, J., Jefferson, D., Gohlke, J., Boukhechba, M., Mondschein, A., Wang, S., & Roe, J. (2022). The impact of urban walking on psychophysiological wellbeing. *Cities & Health*, 6(6), 1053–1066. <https://doi.org/10.1080/23748834.2022.2123763>
32. Ortiz, C., Franco Calderon, A. M., Mil-
2. Huang, M.-L., & Chen, M.-C. (2025). Effectiveness of Walking Exercise in Improving Physical Fitness and Depression in Patients With Schizophrenia. *Biological Research For Nursing*, 27(2), 229–235. <https://doi.org/10.1177/10998004241290526>
22. Jakubowska, K., Jerzak, A., Janocha, A., & Ziemba, P. (2024). The impact of physical activity on mental disorders. *Quality in Sport*, 18, 53286. <https://doi.org/10.12775/qs.2024.18.53286>
23. K Pradeep, Jisha Vg, Baiju Paul, & Paul T Benziker. (2024). Gendered Space and Spatial Discourses in Everyday Life: Exploring The Notion of Henri Lefebvre. *International Research Journal on Advanced Engineering and Management (IRJAEM)*, 2(11), 3273–3281. <https://doi.org/10.47392/irjaem.2024.0482>
24. Kim, Y., Yeo, H., & Lim, L. (2024). Sustainable, walkable cities for the elderly: Identification of the built environment for walkability by activity purpose. *Sustainable Cities and Society*, 100, 105004. <https://doi.org/10.1016/j.scs.2023.105004>
25. Lak, A., Aghamolaei, R., & Myint, P. K. (2020). How Do Older Women Perceive their Safety in Iranian Urban Outdoor Environments? *Ageing International*, 45(4), 411–433. <https://doi.org/10.1007/s12126-020-09398-3>
26. Lizárraga, C., Castillo-Pérez, I., Martín-Blanco, C., & Grindlay, A. L. (2024). Influencia del entorno construido en la percepción de inseguridad y en la preferencia por caminar desde una perspectiva de género. *Ciudad y Territorio Estudios Territoriales*, 56(220).

- the Built Environment on Pedestrian Route Choices of Adolescent Girls. *Environment and Behavior*, 47(4), 359–394. <https://doi.org/10.1177/0013916513520004>
38. Roy, S., Bailey, A., & Van Noorloos, F. (2024). Understanding the barriers affecting women's mobility in the first- and last-mile stretches in low- and middle-income countries: A systematic review. *Journal of Transport Geography*, 121, 104036. <https://doi.org/10.1016/j.jtrangeo.2024.104036>
39. Sadeghi, A. R., & Jangjoo, S. (2022). Women's preferences and urban space: Relationship between built environment and women's presence in urban public spaces in Iran. *Cities*, 126, 103694. <https://doi.org/10.1016/j.cities.2022.103694>
40. Sadeghi, O., & Di Marzo Serugendo, G. (2024). *Assessing Walkability in Urban Environments: A Comprehensive Overview*. MDPI AG. <https://doi.org/10.20944/preprints202412.0689.v1>
4. Saputro, D. R. S., Prasetyo, H., Wibowo, A., Khairina, F., Sidiq, K., & Wibowo, G. N. A. (2023). BIBLIOMETRIC ANALYSIS OF NEURAL BASIS EXPANSION ANALYSIS FOR INTERPRETABLE TIME SERIES (N-BEATS) FOR RESEARCH TREND MAPPING. *BAREKENG: Jurnal Ilmu Matematika Dan Terapan*, 17(2), 1103–1112. <https://doi.org/10.30598/barekengvol17iss2pp1103-1112>
42. Scarponi, L., Abdelfattah, L., Gorrini, A., Valenzuela Cortés, C., Carpentieri, G., Guida, C., Zucaro, F., Andreola, F., Muzzonigro, A., Da Re, L., Gargiulo, E., Cañas, C., Walker, J., Ian Franco, G., & Jaramillo Diaz, I. (2025). Spatialising intersectionality: An approach to public space design in self-built neighbourhoods in Cali, Colombia. *URBAN DESIGN International*. <https://doi.org/10.1057/s41289-024-00267-y>
33. Paydar, M., Kamani-Fard, A., & Etmiani-Ghasrodashti, R. (2017). Perceived security of women in relation to their path choice toward sustainable neighborhood in Santiago, Chile. *Cities*, 60, 289–300. <https://doi.org/10.1016/j.cities.2016.10.002>
34. Plaut, P., Shach-Pinsly, D., Schreuer, N., & Kizony, R. (2021). The reflection of the fear of falls and risk of falling in walking activity spaces of older adults in various urban environments. *Journal of Transport Geography*, 95, 103152. <https://doi.org/10.1016/j.jtrangeo.2021.103152>
35. Pollard, T. M., & Wagnild, J. M. (2017). Gender differences in walking (for leisure, transport and in total) across adult life: A systematic review. *BMC Public Health*, 17(1), 341. <https://doi.org/10.1186/s12889-017-4253-4>
36. Priori Saenz, M., Aguirre, J., & Roitman, A. (2025, January). URBANISMO FEMINISTA Y DERECHO A LA CIUDAD. *Seminario Internacional de Investigación En Urbanismo*. Seminario Internacional de Investigación en Urbanismo. <https://doi.org/10.5821/siiu.12854>
37. Rodríguez, D. A., Merlin, L., Prato, C. G., Conway, T. L., Cohen, D., Elder, J. P., Evenson, K. R., McKenzie, T. L., Pickrel, J. L., & Veblen-Mortenson, S. (2015). Influence of

- S., Godtsfriedt, C. E. S., Justina, M. D. D., Paiva, K. M. D., d'Orsi, E., & Rech, C. R. (2022). Neighbourhood walkability and mental health in older adults: A cross-sectional analysis from EpiFloripa Aging Study. *Frontiers in Aging*, 3. <https://doi.org/10.3389/fragi.2022.915292>
48. Son, W.-H., Park, H.-T., Jeon, B. H., & Ha, M.-S. (2023). Moderate intensity walking exercises reduce the body mass index and vascular inflammatory factors in postmenopausal women with obesity: A randomized controlled trial. *Scientific Reports*, 13(1). <https://doi.org/10.1038/s41598-023-47403-2>
49. Suresh, S., & Parashar, A. (2024). *Calibrating Urban Livability in the Global South*.
50. UN Habitat. (2022). *Cities for girls; Cities for all*.
5. Ungvari, Z., Fazekas-Pongor, V., Csiszar, A., & Kunutsor, S. K. (2023). The multifaceted benefits of walking for healthy aging: From Blue Zones to molecular mechanisms. *GeroScience*, 45(6), 3211–3239. <https://doi.org/10.1007/s11357-023-00873-8>
52. Walsh, A., & Simpson, E. E. A. (2020). Health cognitions mediate physical (in)activity and walking in midlife women. *Maturitas*, 131, 14–20. <https://doi.org/10.1016/j.maturitas.2019.10.005>
53. Warren, S. (2017). Pluralising the walking interview: Researching (im)mobilities with Muslim women. *Social & Cultural Geography*, 18(6), 786–807. <https://doi.org/10.1080/14649365.2016.1228113>
54. WHO. (2018). *Global action plan on physical activity 2018–2030: More active & Choubassi, R. (2023). Thematic Review on Women's Perception of Safety While Walking in Public Space: The STEP UP Project. Sustainability*, 15(21), 15636. <https://doi.org/10.3390/su152115636>
43. Setorwofia, A. E., Nana Otoo, J. E., Arko, E. A., Adjakloe, Y. A., & Ojo, T. K. (2020). Self-reported pedestrian knowledge of safety by school children in cape coast metropolis, Ghana. *Urban, Planning and Transport Research*, 8(1), 158–170. <https://doi.org/10.1080/021650020.2020.1758203>
44. Shaer, A., Rezaei, M., & Moghani Rahimi, B. (2023). Assessing the COVID-19 outbreak effects on active mobility of men in comparison with women. *Journal of Urbanism: International Research on Placemaking and Urban Sustainability*, 16(4), 480–497. <https://doi.org/10.1080/17549175.2021.1995028>
45. Shi, Y., Shamsul Harumain, Y. A., & Mohidin, H. H. B. (2023). EXPLORING GENDERED WALKING BEHAVIOR AND ENVIRONMENT PERCEPTION IN HERITAGE CITY: THE CASE OF GULANGYU, CHINA. *PLANNING MALAYSIA*, 21. <https://doi.org/10.21837/pm.v21i30.1406>
46. Simonsick, E. M., Guralnik, J. M., & Fried, L. P. (1999). Who Walks? Factors Associated with Walking Behavior in Disabled Older Women With and Without Self-Reported Walking Difficulty. *Journal of the American Geriatrics Society*, 47(6), 672–680. <https://doi.org/10.1111/j.1532-5415.1999.tb01588.x>
47. Siqueira Junior, J. D. A., Lopes, A. A. D.

minants That Reduce Women's Safety and Comfort in Urban Public Spaces (UPS). *Sustainability*, 16(22), 10075. <https://doi.org/10.3390/su162210075>

people for a healthier world.

55. World Bank. (2020). *Sustainable Mobility for All: A Global Roadmap for Action.*

56. Zysk, E. (2024). Identification of Deter-

نحوه ارجاع به این مقاله:

پناهی، نیلوفر و مرادی، فاطمه. (۱۴۰۳). مرور کتاب شناختی مولفه های موثر بر پیاده روی زنان در فضاهای شهری (بازه زمانی ۲۰۲۴-۲۰۱۴). پژوهشهای فضا و مکان در شهر، ۸(۳۳)، ۱۲۳-۱۴۳. <https://doi.org/10.22034/jspr.2025.2057333.1132>

DOI: <https://doi.org/10.22034/jspr.2025.2057333.1132>

URL: https://jspr.jdisf.ac.ir/article_724844.html

Copyrights:

©2023 by the authors. Published by Journal of Urban Studies on Space and Place. This article is an open-access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>)).

